

gribelige fra det andet Things Side. At saadanne Love ikke kunne forkastes af det andet Thing paa almindelig Vis, det vide vi, det have vi læst, thi saadanne Love kunne ikke komme til det andet Thing, saalænge Regjeringen og dette Things Flertal ere enige om at beholde dem; men der var dog en Mulighed for det andet Thing for at komme saadanne Love til Livs ved at nægte de Udgifter, der fulgte af saadanne Love, og som maatte opføres paa Finantsloven. Det ærede Medlem, som jeg sigtede til, har imidlertid oplyst os om, at, naar saadanne Udgifter skulle afholdes i Genhold til en provisorisk Lov, der maa betragtes som en bestaaende Lov, saa vil det være uberettiget af det andet Thing at nægte Udgifterne; det vilde være et Overgreb af det andet Thing, og hvorledes Stillingen bliver her i Landet, naar man mener, at det andet Thing gjør Overgreb, det vide vi. I Genhold til denne Statsret kunde det meget vel lade sig gjøre at bvage Fæstninger provisorisk. Den væsentligste Betingelse for, at noget Saadant kan ske, maa jo være, at Regjeringen anser det for paatrængende nødvendigt, og jeg tvivler ikke om, at den ærede Krigsminister anser dette Lovforslags Gjennemførelse for paatrængende nødvendig. Jeg ønsker derfor at vide, om dette er Tanken. Jeg mener, at Landstinget allerede paa det nuværende Tidspunkt har et berettiget Krav paa at faae at vide, hvad Følgen vil blive af, at dette Forslag vedtages fra dette Things Side. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Blom) sagde ganske vist — det overhørte jeg ikke — at Spørgsmaalet kun kan løses ved Tilslutning fra det andet Thing; men det er kun et enkelt Medlem, der har udtalt dette, og efter hvad jeg forhen har udfølet, er der et andet og maasse andre Medlemmer af Thinget, der maa antages at have en modsat Opfattelse. Da jeg nu ikke kjender Regjeringens Stilling i saa Henseende, fremsætter jeg dette Spørgsmaal.

Krigsministeren (Bachson): I Anledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem, som nu satte sig, har rettet til mig paa Regjeringens Vegne — efter at han for Resten synes at have fremsført en Kritik over, at Lovforslaget i det Hele var kommet frem, idet han talte om, at Forslag kunne komme frem i Tide og Utide, hvorved det jo var hans Mening, at dette Lovforslag var kommet frem i Utide — skal jeg tillade mig nogle korte Bemærkninger. Fra mit Standpunkt har det været aldeles naturligt at fremsætte dette Forslag her i Thinget. Det

har været fremsat her de to foregaaende Aar. I Fjor blev det taget tilbage af forskjellige Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa nu. Jeg vil kun sige, at for mit Vedkommende skete det af den meget vægtige Grund, at Forslaget om Kjøbenhavns Befæstning mod Landsiden og til Dels Forslaget om Befæstningen mod Søiden vare ved at undergaa meget væsentlige Forandringer i Anledning af de nøiagtige Underjøgelse i Terrænet. Det vidste jeg, og jeg troede ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt, at jeg begyndte at forhandle med Thinget om et Forslag, som jeg vidste vilde blive væsentlig forandret. Nu er man imidlertid kommen til med større Klarhed at se, hvori Forandringerne bestaa, og det er derfor naturligt, at jeg nu har forelagt Forslaget for dette Thing. Hvad der vil blive Lovforslagets Stjæbne i det andet Thing, veed jeg naturligvis ikke. Der er jo Grund til at antage — det indrømmer jeg fuldstændig, — at det andet Thing ikke uden videre vil vedtage Forslaget, uen man ser jo mange underlige Ting i denne Verden. Nu ser man for Tiden, at en stor Mængde Forslag blive underfaste Behandling i det andet Thing, Forslag af en lignende Art, som i tidligere Sessjoner bleve slaede ihjel ved Dagsordener. Der synes jo at være kommet en Forhandlingsaand over det andet Thing, og jeg kan ikke vide, om denne Forhandlingsaand ogsaa vil udstrække sig til dette Forslag, naar det kommer over i Folkethinget. Jeg tvivler ikke om, at Forslaget ikke bliver vedtaget i den Form, hvori det her foreligger; men der vil maasse blive begyndt en Forhandling om Sagen, man vil maasse undersøge Sagen nærmere. Jeg skal da her erklære, hvad der saa ofte er erklæret fra denne Plads, at Ministeriet altid er villigt til at forhandle om Detaillerne. Om der end foreligger et Forslag i en fuldstændig Form, saa har Ministeriet været villigt til at forhandle om, hvor vidt man kan nøies med enkelte Dele eller skal tage det Hele, den samme Villighed er ogsaa til Stede hos mig i Aar. Dette er Grunden, hvorfor jeg anser det for min Pligt at forelægge Lovforslaget igjen. Hvad der vil ske, naar Forslaget nægtes Fremme, om det da skal gennemføres ad provisorisk Bei eller ikke, skal jeg ikke her udtale mig nærmere om. Jeg for mit personlige Vedkommende vil udtale, at jeg dog ikke let kan tænke mig, at man vilde gennemføre en fuldstændig Landbefæstning omkring Kjøbenhavn ad provisorisk Bei. En anden Ting er det, at man ad provisorisk Bei gennem Finantsloven vilde kunne gennemføre visse mindre omfattende Foranstaltninger, som altid ere nødvendige